

O ČERVENÉ KARKULCE

V jednom na kraji lesa žila maminka se svoji holčičkou Aničkou. Ta dostala od babičky k narozeninám krásnou červenou . Té čepičce, která se zavazuje pod bradou na mašličku, se říká karkulka. A protože si ji Anička oblíbila a pořád ji nosila, neřekl jí od té doby nikdo jinak, než Červená karkulka.

Jednoho dne si zavolala maminka a řekla jí, že , která bydlí za lesem je ne-mocná. „Půjdeš za ní, Karkulko, a doneseš jí a domácího vína.“ Karkulka měla babičku moc ráda, a tak popadla a okamžitě vyrazila na cestu. Maminka na ni ještě zavolala, aby šla jen po cestičce a nikým se nedávala do řeči, ale už ji neslyšela.

V lese bylo nádherné, svítilo a ptáčky si prozpěvovali. poskakovala po cestičce a ani si nevsimla, že na ni za nejbližším číhá . Když na ni vyskočil, hrozně se lekla. Ale se zdál hodný, mluvil k ní sladkým hlasem a vyptával se,

kam má namířeno. „Jdu jenom za , je nemocná, tak ji nesu v košíčku a .“
„A bydlí daleko ta tvoje babička?“ olízl se mlsně . „Kdepak, má hned na konci lesa.“ odpověděla po pravdě na nic nečekal, skočil do a byl pryč. si oddychla a pokračovala v cestě k . Rozhodla se, že jí ještě natrhá pár mezi tím běžel co nejrychleji k babiččinu . Zaklepal na

 , vešel dovnitř a překvapenou spolkl. Pak si nasadil na hlavu její , na nos její a lehl si do její .

